RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 3 december 2019 met nummer RvVb-A-1920-0309 in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0038-SA

Verzoekende partij de vzw REGIONALE ACTIEGROEP LEEFMILIEU DENDER en

SCHELDE

vertegenwoordigd door advocaat Joost CALLEBAUT met

woonplaatskeuze op het kantoor te 9300 Aalst, Binnenstraat 39

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

vertegenwoordigd door mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN

Tussenkomende partijen 1. de nv HOF SOMERGEM

vertegenwoordigd door advocaten Robin SLABBINCK en Charlotte PONCHAUT met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent,

Kasteellaan 141

het college van burgemeester en schepenen van de stad AALST
 de stad AALST, vertegenwoordigd door het college van

burgemeester en schepenen

vertegenwoordigd door advocaten Dirk VAN HEUVEN en Leandra DECUYPER met woonplaatskeuze op het kantoor te 2600

Antwerpen, Cogels Osylei 61

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 11 september 2018 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 12 juli 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van onder meer de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst van 7 oktober 2013 verworpen.

De verwerende partij heeft aan de eerste tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het aanleggen van toegangswegen, verhardingen en het aanpassen van buitenpistes op de percelen gelegen te 9300 Aalst, Affligemdreef, met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie G, nr. 168G, 169E en 171E.

1

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De eerste tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 12 november 2018 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen. De tweede en derde tussenkomende partij verzoeken tussen te komen met een aangetekende brief van 6 november 2018. De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partijen met beschikkingen van 14 december 2018 toe in de debatten.

Bij arrest nr. RvVb-S-1819-0637 van 19 februari 2019 wordt de schorsing bevolen van de bestreden beslissing.

De eerste tussenkomende partij en de verwerende partij dienen een verzoek tot voortzetting in.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partijen dienen een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient geen wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 12 november 2019.

De procespartijen verschijnen op de zitting.

Advocaat Joost CALLEBAUT voert het woord voor de verzoekende partij. Mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Robin SLABBINCK voert het woord voor de eerste tussenkomende partij. Advocaat Leandra DECUYPER voert het woord voor de tweede en derde tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Nadat zij op 3 mei 2013 een eerdere aanvraag heeft ingetrokken, dient de eerste tussenkomende partij op 25 juli 2013 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "de aanleg van toegangswegen, verhardingen en aanpassingen aan de buitenpistes" op percelen gelegen te 9300 Aalst, Affligemdreef zn.

De aanvraag heeft betrekking op een bestaand en vergund hippisch trainingscenter. Het bestaande gebouwencomplex bestaat uit vier vleugels met rondom een aantal wegen in kasseiverharding. De percelen van de aanvraag zijn gelegen aan de Affligemdreef en langs de buurtweg nr. 88 die ter hoogte van de betrokken aanvraag bestaat uit een fiets- en wandelpad. Een deel van het perceel 168G is beplant met zomereik.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem', vastgesteld met koninklijk besluit van 30 mei 1978, deels in recreatiegebied en deels in natuurgebied.

De percelen liggen ook in de ankerplaats 'Kluisbos, Faluintjes en abdij van Affligem', goedgekeurd met ministerieel besluit van 7 februari 2011.

Het terrein grenst aan het VEN-gebied 'Het Kluisbos' (GEN-220).

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 30 juli 2013 tot en met 28 augustus 2013, worden 92 bezwaarschriften ingediend, waarvan 89 identieke bezwaarschriften die ondertekend werden door in totaal 222 personen. Ook de verzoekende partij dient een bezwaarschrift in.

Het agentschap Onroerend Erfgoed adviseert op 6 augustus 2013 ongunstig.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 7 augustus 2013 voorwaardelijk gunstig.

De stedelijke dienst Ruimtelijke Ordening - sectie Planning adviseert op 16 augustus 2013 gunstig, mits verruiming van de gracht langs de zone met hooilandbeheer en aanpassing van het beplantingsplan in de bronzone. De stedelijke dienst adviseert ongunstig met betrekking tot de ontsluitingsweg richting Zandberg.

De stedelijke dienst Leefmilieu adviseert op 6 september 2013 voorwaardelijk gunstig.

De stedelijke dienst Mobiliteit adviseert op 23 september 2013 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst verleent op 7 oktober 2013 onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning aan de eerste tussenkomende partij.

Tegen die beslissing tekent onder meer de verzoekende partij op 14 november 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 13 januari 2014 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 21 januari 2014 verklaart de verwerende partij het beroep op 30 januari 2014 ongegrond en beslist een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. Bij arrest nr. RvVb/A/1617/0202 van 25 oktober 2016 wordt die beslissing vernietigd omwille van een gebrekkige MER-toets. In het arrest wordt onder meer het volgende overwogen:

"

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat in de voormelde "bijkomende nota" van de aanvrager wordt uitgegaan van pieken van 825 personenauto-equivalenten per tijdsblok van 2 uur. Evenzeer blijkt dat de verzoekende partij de berekeningen door de aanvrager heeft betwist in het administratief beroepsschrift en in een aanvullende schriftelijke repliek. Uit de overwegingen in de bestreden beslissing blijkt echter op geen enkele wijze dat de verwerende partij enige aandacht heeft besteed aan deze betwisting, noch blijkt waarop de verwerende partij steunt om te besluiten dat de aanvrager "voldoende aantoont" dat de verkeersgenererende werking lager ligt dan de drempelwaarde bepaald in bijlage II van het Mer-besluit.

De argumentatie van de verzoekende partij onder de titel "schending van de motiveringsplicht en de zorgvuldigheid" is des te overtuigender, nu blijkt dat de verwerende partij, oordelende over de milieuvergunningsaanvraag voor het exploiteren van een inrichting voor ruiter-, draf- en mensport, en oordelende over dezelfde berekening door de aanvrager van de personenauto-equivalenten per tijdsblok van 2 uur, tot een

andersluidende conclusie komt in haar besluit van 3 april 2014. Dit blijkt uit het reeds vermeld arrest van de Raad van State nr. 229.712 van 30 december 2014, waarin de overwegingen van het besluit van 3 april 2014 zijn aangehaald en wat de Mer-screening betreft luiden als volgt:

..."

2.

Na het voormeld vernietigingsarrest van de Raad van 25 oktober 2016 bezorgt de verzoekende partij een aanvullende nota aan de verwerende partij, met onder meer de vraag om gehoord te worden.

De eerste tussenkomende partij bezorgt aan de verwerende partij met een email van 11 januari 2017 een mobiliteitstoets van 13 oktober 2016 en op 25 januari 2017 een aanvullende nota.

Op 26 januari 2017 dient de verzoekende partij een aanvullende nota in.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 30 januari 2017 om een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 7 februari 2017 verklaart de verwerende partij het beroep op 23 februari 2017 ongegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden. Bij arrest nr. RvVb/S/1718/0193 van 31 oktober 2017 wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze beslissing bevolen. In het arrest wordt vastgesteld dat de verwerende partij op foutieve wijze overweegt dat het Bosdecreet niet van toepassing is op de eikenbeplanting van het perceel 168G. Nadat de verwerende partij haar verzoek tot voortzetting intrekt wordt de beslissing van de verwerende partij van 23 februari 2017 vernietigd bij arrest nr. RvVb/A/1718/0656 van 13 maart 2018.

Inmiddels werd voor het hiervoor vermeld perceel 168G een aanvraag ingediend voor een ontbossing van 227 are. Bij besluit van de administrateur-generaal van 25 oktober 2018 werd deze ontheffing verleend onder de voorwaarde een sluitend compensatievoorstel te voegen bij de aanvraag voor een omgevingsvergunning.

3.

Na het voormeld vernietigingsarrest van 13 maart 2018 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in zijn verslag van 25 mei 2018 om een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

De verzoekende partij bezorgt op 1 juni 2018 aan de verwerende partij een repliek op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

Na de hoorzitting van 5 juni 2018 verklaart de verwerende partij het beroep op 12 juli 2018 ongegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden. De MER-toets luidt als volgt:

"...

De MER-toets

De aanvraag betreft het aanleggen van toegangswegen, verhardingen en het aanpassen van buitenpistes.

Er werd een project-m.e.r.-screeningsnota gevoegd aan de aanvraag, die werd beoordeeld in kader van de volledig- en ontvankelijkheid (art 4.7.14/1 VCRO). Er werd geoordeeld dat het project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en dat het project niet mer-plichtig is.

Er bestaat een vermoeden dat, gelet op de verkeersgeneratie, rubriek 10b van bijlage II (van de Europese richtlijn 85/337/EEG) van het project-m.e.r.-besluit van toepassing kan zijn, meer bepaald "stadsontwikkelingsprojecten met inbegrip van de bouw van winkelcentra en parkeerterreinen met betrekking tot de bouw van 1.000 of meer woongelegenheden, of met een bruto vloeroppervlakte van 5.000 m² handelsruimte of meer, of met een verkeersgenererende werking van pieken van 1.000 of meer personenauto-equivalenten per tijdsblok van 2 uur".

Er werd door het buro Move uitgebreide een Mobiliteitstoets gemaakt, met eindrapport dd 13 oktober 2016, waarin op basis van metingen op een vergelijkbaar evenement overtuigend wordt aangetoond dat de verkeersgenererende werking van pieken van 1.000 of meer personenauto-equivalenten per tijdsblok van 2 uur niet voorkwamen tijdens dat evenement en dan ook hier niet te verwachten zijn.

De aanvrager heeft verder nog een overzicht van de grootste outdoor-jumpingwedstrijden neergelegd samen met bezoekersaantallen van die evenementen. Deze bijkomende informatie toont mee aan dat de gehanteerde cijfers niet bewerkt of geminimaliseerd werden, en dat de neergelegde mobiliteitsstudie wel relevant is voor deze aanvraag.

Er dient m.a.w. geen project-MER opgesteld te worden aangezien de werken bijgevolg onder de hogergenoemde rubriek 10 b van bijlage III vallen.

Er dient opgemerkt dat de beslissing van de deputatie in het kader van de milieuvergunningsaanvraag in beroep van 3 april 2014, waarmee het derdenberoep verworpen werd, is vernietigd bij arrest van de Raad van State nr. 233.267 van 17 december 2015, zodat deze niet kan ingeroepen worden bij deze beoordeling. Die milieuvergunningsaanvraag werd daarenboven stopgezet.

Uit de hogergenoemde adviezen blijkt verder dat de aangevraagde verhardingen kaderen binnen het betreffende gebied voor dagrecreatie. Er wordt geen hinder verwacht voor het milieu of het landschap. Wat betreft het mobiliteitsaspect kan de hinder tijdens de evenementen beperkt worden door het nemen van een aantal maatregelen.

Er zijn evenmin aanzienlijke effecten te verwachten voor het aspect water aangezien alle verhardingen waterdoorlatend zijn. De aanwezige bronzone wordt bovendien beschermd door de aanplantingen rondom deze zone.

Er wordt bijgevolg geoordeeld dat voor het project geen aanzienlijke milieugevolgen te verwachten zijn.

..."

Dat is de bestreden beslissing.

4.

4.1

Uit de gegevens van het dossier blijkt nog dat de Raad van State bij arrest nr. 233.267 van 17 december 2015 het besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 3 april 2014

waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst van 7 oktober 2013, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de NV Hof Somergem voor het exploiteren van een inrichting voor ruiter-, draf- en mensport, gelegen aan de Affligemdreef/Zandberg te Aalst, niet wordt ingewilligd en de beroepen beslissing wordt bevestigd, heeft vernietigd.

De vernietiging steunt op de vaststelling dat uit de formele motivering van de bestreden beslissing niet blijkt waarom de verwerende partij meende dat de verschillende ongunstige adviezen er niet aan in de weg stonden de gevraagde milieuvergunning te verlenen en evenmin waarom, hoewel de meeste beroepsargumenten gegrond werden geacht, de gevraagde vergunning kon worden verleend.

4.2

Bij besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 27 juli 2017 worden de bestuurlijke beroepen ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst van 20 februari 2017, houdende het verlenen aan de NV Flanders Investment Company van de vergunning voor het exploiteren van een inrichting voor ruiter-, drafen mensport, gelegen op percelen aan de Affligemdreef/Zandberg te Aalst, niet ingewilligd.

Onder meer de verzoekende partij heeft dit besluit bestreden bij de Raad van State. De vordering tot vernietiging is nog hangende.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat de verzoeken tot tussenkomst tijdig en regelmatig zijn ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN - DERDE MIDDEL

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij voert in het derde middel de volgende schendingen aan:

' ...

Het bestreden besluit schendt artikel 2 van de Europese Richtlijn 2011/92/EU van 13 december 2011 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten , artikelen 4.3.1 en volgende van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (verder DABM) en artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage,

doordat geen project-MER werd opgemaakt, noch een ontheffing daarvan werd bekomen, terwijl de verleende stedenbouwkundige vergunning voor de aanleg van toegangswegen en parkeerterreinen voor de organisatie van massa-evenementen een bijlage II project betreft, en uit de uitgevoerde MER-screening blijkt dat de aanvraag aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu.

Het bestreden besluit schendt daarbij ook de bepalingen van artikel 4.7.14/1 VCRO, artikel 4.3.3, § 2 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en artikel 2 §7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan mi lieueffectrapportage.

Het bestreden besluit schendt daarbij ook artikel 4.3.1.§2,1° VCRO, meer bepaald inzake de verenigbaarheid van de inrichting waarvoor een vergunning wordt gevraagd met het leefmilieu en met de goede ruimtelijke ordening.

Het bestreden besluit schendt daarbij ook de beginselen van behoorlijk bestuur inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel alsook de verplichting om beslissingen deugdelijk te motiveren.

..."

Onder subtitel "2" wordt het volgende uiteengezet:

"

2. Uit de uitgevoerde MER-screening blijkt dat de aanvraag aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu.

Een toetsing aan de criteria van bijlage II van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid ontbreekt in het bestreden besluit -schending van de bepalingen van artikel 4.7.14/1 VCRO.

85. Verzoekende partij verwijst daarbij naar het `Masterplan Hof Somergem van juni 2013 dat bij de vergunningsaanvraag is gevoegd, meer bepaald pag. 92 en volgende, hoofdstuk 7 `Bespreking mogelijke effecten'.

De informatie en bevindingen die hierin zijn opgelijst zijn in de milieuvergunningaanvraag van 26 oktober 2016 opgenomen in een passende beoordeling van de mogelijke effecten op de speciale beschermingszones (ter uitvoering van de EU-Vogelrichtlijn of - Habitatrichtlijn) waarin de inrichting geheel of gedeeltelijk in of in de buurt is gelegen (bijlage G5 bij de milieuvergunningsaanvraag van 26 oktober 2016)(zie bijlage 4f). Deze passende beoordeling maakt deel uit van de project-mer-screeningsnota.

86. Uit de passende beoordeling blijkt dat de voorliggende aanvraag een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone kan veroorzaken, en dat diverse milderende maatregelen nodig zijn om te bekomen dat de mogelijke negatieve effecten niet significant zullen zijn.

Het bestreden besluit beperkt zich bij de evaluatie van de project-mer-screeningsnota tot de volgende overwegingen:

"Er werd een project-m.e.r.-screeningsnota gevoegd aan de aanvraag, die werd beoordeeld in kader van de volledig- en ontvankelijkheid (art 4. 7.14/1 VCRO). Er werd geoordeeld dat het project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en dat het project niet mer-plichtig is "

87. Een toetsing aan de criteria van bijlage II van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid ontbreekt daarbij volledig.

Krachtens de bepalingen van artikel 4.7.14/1 VCRO, artikel 4.3.3, § 2 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en artikel 2 §7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de

7

categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage kan een verwijzing naar de screeningsnota als motief niet volstaan om te besluiten dat de milieueffecten niet van die aard zijn dat zij als aanzienlijk moeten worden beschouwd en dat de opmaak van een project-MER dus redelijkerwijs geen nieuwe of bijkomende gegevens kan bevatten en derhalve niet nodig is (zie o.m. RvVb 15 maart 2016, nr. RvVb/A/1516/0803).

88. Bovendien blijkt dat er in concreet geval wel degelijk aanzienlijke effecten mogelijk zijn.

Krachtens de bepalingen van artikel 4.7.14/1 VCRO en artikel 4.3.3, § 2 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid hoeft er geen milieueffectrapport over het project te worden opgesteld als 'een toetsing aan de criteria van bijlage II van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, uitwijst dat het voorgenomen project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en een project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten;.

Doordat geen milieueffectrapportage werd uitgevoerd, werd aan het milieubelang en de veiligheid en de gezondheid van de mens een plaats toegekend die niet evenwaardig is aan de sociale, economische en andere maatschappelijke belangen.

..."

De verwerende partij repliceert niet op het tweede onderdeel van het derde middel.

De eerste tussenkomende partij stelt:

"...

Uw Raad heeft het tweede onderdeel van het derde middel ernstig bevonden op basis van volgende overwegingen:

In antwoord op deze overwegingen moet vooreerst worden meegegeven dat het aanvraagdossier weldegelijk een nota 'project-m.e.r.-screening' (van 24 juli 2013) bevat. Deze nota wordt als stuk 8 toegevoegd.

In deze project-m.e.r.-screening wordt voor de mogelijke effecten inzake fauna en flora verwezen naar punt 7.1 uit het masterplan (p. 93-104), waar uitvoerig wordt toegelicht dat de effecten niet aanzienlijk zijn.

Op pagina 101-102 van het masterplan worden de mitigerende maatregelen toegelicht.

De gehele passage inzake maatregelen voor de betrokken graslanden luidt als volgt (pagina 102 – 104)

. . .

Aldus wordt in essentie aangegeven dat (1) de ecologische waarde van de betrokken graslanden geenszins verloren gaat, (2) dat één en ander wordt gemilderd door een gericht beheer van schrale graslandvegetaties van de ruimte tussen de eigenaanplant en de rand van het Kluisbos en (3) dat – tot slot – op basis van de zorgplicht ex artikel 16 Natuurdecreet een oppervlakte van 2,2 ha wordt bebost op percelen van de eigenaar binnen de contouren van het Strategisch Project Ermbald tot Kravaalbos.

Rekening houdend met deze maatregelen en overwegingen kon de deputatie rechtsgeldig besluiten dat er – algemeen genomen – geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn.

Uw Raad stelde in het schorsingsarrest dat het "op het eerste zicht contradictoir [is] om enerzijds te stellen dat er geen (aanzienlijke) milieueffecten zijn en anderzijds het noodzakelijk te achten compenserende maatregelen op te leggen als voorwaarde". Uw Raad wees er tevens op dat compenserende maatregelen, anders dan milderende maatregelen, beogen om de gevolgen nadien te compenseren.

Punt 7.1 van het masterplan volledig doornemend, leert vooreerst dat de zogenaamde compenserende maatregelen slechts een beperkt verlies moeten remediëren.

Tevens is van belang dat de deputatie – op het moment dat zij op 12 juli 2018 het bestreden besluit uitvaardigde – kon rekening houden met het feit dat de bedoelde 2,2 ha bosaanplant reeds geruime tijd was uitgevoerd. Aldus diende de deputatie de referentietoestand op het moment van de besluitvorming in ogenschouw te nemen om te oordelen of er al dan niet sprake is van aanzienlijke milieueffecten. Mede gelet op het feit dat de bedoelde maatregelen op dat moment reeds waren uitgevoerd, kon de deputatie dan ook oordelen dat er geen aanzienelijke milieueffecten optreden. Integendeel hadden de betrokken maatregelen tot gevolg dat het milieu intussen was opgewaardeerd. In casu was er op het moment waarop het bestreden besluit werd genomen dan ook geen sprake van enige nodige compensatie nadien.

..."

De tweede en derde tussenkomende partijen stellen:

"...

24. Geen middeluiteenzetting zoals vereist door artikel 15, 4° Procedurebesluit voor zover de schending van artikel 2 van de Europese Richtlijn 2011/92/EU, artikel 4.3.1 DABM, het vertrouwensbeginsel en rechtszekerheidsbeginsel aangevoerd wordt.

Artikel 15, 4° Procedurebesluit bepaalt dat het verzoekschrift tot nietigverklaring de ingeroepen middelen bevat.

Zoals onder het eerste middel reeds uiteengezet moet een middel minstens bestaan uit een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of beginsel van behoorlijk bestuur en van de wijze waarop deze volgens de verzoekende partijen wordt geschonden.

Verzoekende partij beroept zich op de schending van artikel 15, 4° Procedurebesluit voor zover de schending van artikel 2 van de Europese Richtlijn 2011/92/EU, artikel 4.3.1 DABM, het vertrouwensbeginsel en rechtszekerheidsbeginsel, maar licht dit niet verder toe.

Het is tussenkomende partij niet duidelijk op welke wijze bovenvermelde wetsartikelen en beginselen geschonden zijn, zodat het middel in die mate in alle geval onontvankelijk is.

. . .

26. Verwerende partij oordeelde terecht dat er geen aanzienlijke gevolgen blijken uit de gevoerde MER-screening, zodat ook om deze reden geen project-MER van doen was. Verzoekende partij toont niet aan dat verwerende partij op een kennelijk onredelijke wijze tot het oordeel gekomen is om te besluiten dat de milieueffecten van het aangevraagde project niet van die aard zijn dat overeenkomstig de criteria van bijlage II bij het DABM de opmaak van een project-MER vereist is.

In tegenstelling tot hetgeen verzoekende partij beweert, heeft verwerende partij inzake de MER-toets zich niet beperkt tot een loutere ponering dat de milieueffecten niet aanzienlijk zijn, maar voorzien in een uitvoerige passage waarbij wordt ingegaan op mogelijke aanzienlijke milieueffecten. Verwerende komt op basis van het aanvraagdossier, in het bijzonder de project-m.e.r.-screeningsnota en het masterplan, de ingewonnen adviezen van de diverse adviesverlenende instanties, waaronder het Agentschap voor Natuur en Bos, Onroerend Erfgoed Oost-Vlaanderen, de stedelijke dienst Mobiliteit, de stedelijke dienst Openbare Werken, de stedelijke dienst Ruimtelijke Ordening - sectie Planning en de stedelijke dienst Leefmilieu, alsmede op basis van de eigen beoordeling en evaluatie van de milieueffecten tot het oordeel dat geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn.

Zo luidt het onder meer in de bestreden beslissing:

'Uit de hogergenoemde adviezen blijkt verder dat de aangevraagde verhardingen kaderen binnen het betreffende gebied voor dagrecreatie. Er wordt geen hinder verwacht voor het milieu of het landschap. Wat betreft het mobiliteitsaspect kan de hinder tijdens de evenementen beperkt worden door het nemen van een aantal maatregelen.

Er zijn evenmin aanzienlijke effecten te verwachten voor het aspect water aangezien alle verhardingen waterdoorlatend zijn. De aanwezige bronzone wordt bovendien beschermd door de aanplantingen rondom deze zone.

Er wordt bijgevolg geoordeeld dat voor het project geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn.'

Het is niet omdat belanghebbende partij een aantal maatregelen voorstelt om de hinder te beperken, dat er daarom sprake is van aanzienlijke gevolgen die een project-MER vereisen. Komt daarbij dat tussenkomende partij - kennelijk net zoals verwerende partij - niet inziet welke nieuwe gegevens een project-MER aan het licht kan brengen.

Ten overvloede kan verwezen worden naar hetgeen verwerende partij uiteenzette onder de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, waaruit overduidelijk blijkt dat verwerende partij een screening gedaan heeft van de milieueffecten en tot een redelijk besluit is gekomen dat geen project-MER van doen was.

Volledigheidshalve verwijst tussenkomende partij naar een arrest van uw Raad van 3 april 2018 waarin uw Raad oordeelde dat de loutere verwijzing naar de project-m.e.r.-screeningsnota, in casu quod certe non, niet d'office leidt tot een onwettigheid van de beslissing, mits uit het onderliggend aanvraagdossier en onderliggende adviezen op duidelijke wijze blijkt het project geen aanzienlijke milieueffecten ressorteert:

'Anders dan de verzoekende partijen aanvoeren, is de uitdrukkelijke verwijzing onder de "MERparagraaf" naar de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening en de weerlegging van de bezwaren, niet in strijd met het vernietigingsarrest van de Raad nr. RvVb/A/1516/0803 van 15 maart 2016, waarin werd overwogen dat het niet aan de Raad toekomt om op zoek te gaan naar een mogelijke beoordeling van een toetsing van het aangevraagd project aan (bepaalde) criteria van bijlage II DABM in de overwegingen van de bestreden beslissing die betrekking hebben op de bespreking van de ingediende bezwaren of een beoordeling uitmaken van de goede ruimtelijke ordening. Deze passus in het arrest moet gelezen worden in het geheel

van de feiten en de beoordeling in het arrest, waarin werd vastgesteld dat de MERtoets in die bestreden beslissing beperkt was tot het louter poneren dat uit de
screeningsnota blijkt dat de milieueffecten van het voorgenomen project niet van aard
zijn dat zij als aanzienlijk beschouwd moeten worden. De bestreden beslissing in de
onderliggende zaak bevat een uitvoerige "MER-paragraaf", waarin bijkomend
verwezen wordt naar de weerlegging van de bezwaren en de beoordeling van de
goede ruimtelijke ordening, waartegen geen bezwaar rijst in de mate dat uit deze
beoordelingen op duidelijke wijze blijkt dat ook wordt ingegaan op mogelijke
aanzienlijke milieueffecten.'

Dit is ook in casu het geval. Er kan verwezen worden naar de bestreden beslissing, met diverse verwijzingen naar de project-m.e.r.-screeningsnota, die de kenmerken van het project, de lokalisatie van het project en de mogelijke milieueffecten bespreekt, en het Masterplan, dat verder ingaat op de diverse milieueffecten, die evenwel allen als niet aanzienlijk - al dan niet door het opleggen van voorwaarden - konden weerhouden worden.

Welnu, uit het geheel van de beoordelingen in de bestreden beslissing blijkt afdoende dat de verwerende partij aandacht heeft besteed aan de beoordeling van de mogelijke effecten van het aangevraagd project ten aanzien van de omgeving, om vervolgens, op grond van alle elementen in het dossier tot de conclusie te komen.

Tussenkomende partij herhaalt dat verwerende partij zich in deze niet heeft beperkt tot een loutere verwijzing naar de project-m.e.r.-screeningsnota. In tegenstelling, er wordt een uitgebreide motivering voorzien die afdoende blijk geeft dat het project gescreend is en de mogelijkheid verschaft aan verzoekende partij om af te leiden waarop verwerende partij zich steunt bij haar beoordeling.

..."

De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij voert in het <u>tweede onderdeel van het derde middel</u> enerzijds aan dat een verwijzing naar de screeningsnota in de bestreden beslissing niet kan volstaan als MER-toets en stelt anderzijds dat uit de screeningsnota gevoegd bij de aanvraag blijkt dat er wel degelijk aanzienlijke effecten mogelijk zijn.

2.

In de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat het aangevraagde niet valt onder rubriek 10b van bijlage II (hetgeen de verzoekende partij betwist in het eerste onderdeel van het derde middel), maar wel onder diezelfde rubriek in bijlage III van het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectenrapportage (hierna: MER-besluit).

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat een screeningsnota is gevoegd bij de aanvraag, die werd beoordeeld in kader van de volledigheid en ontvankelijkheid, en dat er werd geoordeeld dat het project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en dat het project niet MER-plichtig is.

Verder in de bestreden beslissing wordt nog overwogen dat uit de verleende adviezen blijkt dat de aangevraagde verhardingen gelegen zijn binnen een gebied voor dagrecreatie, dat er geen hinder wordt verwacht voor het milieu of het landschap, dat de mobiliteitshinder kan beperkt worden door het nemen van een aantal maatregelen en dat er evenmin aanzienlijke effecten te verwachten zijn voor het aspect water.

3.

Artikel 4.3.2 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM) maakt een onderscheid tussen categorieën van projecten waarvoor een project-MER moet worden opgesteld, categorieën van projecten waarvoor een project-MER of een gemotiveerd verzoek tot ontheffing van de rapportageverplichting moet worden opgesteld en categorieën van projecten waarvoor een project-MER of een project-MER-screeningsnota moet worden opgesteld. Het luidt, zoals van toepassing op het ogenblik van de bestreden beslissing, onder meer als volgt:

"§ 1. De Vlaamse Regering wijst, aan de hand van de criteria die worden omschreven in de bij dit decreet gevoegde bijlage II, de categorieën van projecten aan waarvoor overeenkomstig dit hoofdstuk een project-MER moet worden opgesteld.

(...)

§ 2bis. De Vlaamse Regering wijst, aan de hand van de criteria die worden omschreven in de bij dit decreet gevoegde bijlage II, de andere dan in paragrafen 1 en 2 vermelde categorieën van projecten aan waarvoor overeenkomstig dit hoofdstuk een project-MER of een project-m.e.r.-screeningsnota moet worden opgesteld.

(...)

§ 4. De Vlaamse Regering kan de criteria die worden omschreven in de bij dit decreet gevoegde bijlage II, nader definiëren. Op grond van die criteria moet het mogelijk zijn uit te maken of aan een bepaald project, dan wel aan een verandering daarvan, al dan niet aanzienlijke milieueffecten verbonden kunnen zijn.

(...)"

Artikel 2 van het MER-besluit, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 1 maart 2013, luidt onder meer als volgt:

- "§ 1. De categorieën van projecten waarvoor overeenkomstig artikel 4.3.2, § 1, § 2, § 2bis, § 3 en § 3bis, van het decreet al dan niet een project-MER moet worden opgesteld, zijn vermeld in bijlage I, bijlage II en bijlage III van dit besluit.
- § 6. Voor de categorieën van projecten, vermeld in bijlage III bij dit besluit, kan de initiatiefnemer een project-m.e.r.-screeningsnota indienen bij de overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag.
- De Vlaamse minister, bevoegd voor het leefmilieu en het waterbeleid, kan een modelformulier vaststellen voor de opmaak van de project-m.e.r.-screeningsnota, vermeld in het eerste lid. In dat modelformulier worden alle gegevens opgevraagd over de kenmerken van het voorgenomen project, de locatie van het project, de gebieden waarop het project van invloed kan zijn en de kenmerken van de mogelijke milieueffecten, die nodig zijn om te besluiten of er aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn van een voorgenomen project.
- § 7. De overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag beslist geval per geval over die project-m.e.r.-screeningsnota's. Ze beslist op basis van de selectiecriteria, vermeld in bijlage II van het decreet."

Artikel 4.7.14/1, §§ 1 en 2, VCRO, zoals gewijzigd bij decreet van 23 maart 2012 en 1 maart 2013, luiden als volgt:

- "§ 1. Als de vergunningsaanvraag een project-m.e.r.-screeningsnota als vermeld in artikel 4.3.3, § 2, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, omvat, onderzoekt het vergunningverlenende bestuursorgaan of zijn gemachtigde, die nota en neemt een beslissing of er een milieueffectrapport over het project moet worden opgesteld.
- § 2. Er hoeft geen milieueffectrapport over het project te worden opgesteld als het vergunningverlenende bestuursorgaan of zijn gemachtigde oordeelt dat : 1) een toetsing aan de criteria van bijlage II van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, uitwijst dat het voorgenomen project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en een project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten; of 2) vroeger al een plan-MER werd goedgekeurd betreffende een plan of programma waarin een project met vergelijkbare effecten beoordeeld werd of een project-MER werd goedgekeurd betreffende een project waarvan het voorgenomen initiatief een herhaling, voortzetting of alternatief is, en een nieuw project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten."

Voor de projecten van deze bijlage III geldt derhalve dat de initiatiefnemer een project-MER-screeningsnota kan indienen bij de overheid die beslist over de ontvankelijkheid en de volledigheid van de aanvraag. Het betreft volgens de toelichting in de parlementaire voorbereiding een gemotiveerde screeningsnota op basis waarvan wordt aangetoond, hetzij, dat er geen aanzienlijke milieueffecten verbonden zijn aan de uitvoering van zijn project, hetzij, dat er vroeger een project-MER werd goedgekeurd betreffende een project waarvan het voorgenomen initiatief een herhaling, voortzetting of alternatief is, en een nieuw project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of aanvullende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten. (*Parl.St.* VI.Parl. 2011-2012, 1463, nr. 1, 4-7)

Het komt vervolgens toe aan de overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de aanvraag om een screeningsbeslissing te nemen, dit is een beslissing of er al dan niet een project-MER moet worden opgesteld. Die overheid dient bij die beoordeling de criteria te hanteren van bijlage II van het DABM, die het afwegingskader vormen bij het nemen van een screeningsbeslissing. De vergunningverlenende overheid kan beslissen dat er geen milieueffectrapport over het aangevraagd project moet worden opgesteld indien een toetsing aan de criteria van bijlage II DABM uitwijst dat het project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en een project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten, of, indien er vroeger al een plan-MER werd goedgekeurd betreffende een plan of programma waarin een project met vergelijkbare effecten beoordeeld werd of een project-MER werd goedgekeurd betreffende een project waarvan het voorgenomen initiatief een herhaling, voortzetting of alternatief is, en een nieuw project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten.

Overeenkomstig artikel 4.7.21 VCRO, zoals van toepassing in de onderliggende zaak, moet de verwerende partij, in administratief beroep, de aanvraag in haar volledigheid onderzoeken.

4. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de aanvrager een "masterplan" heeft toegevoegd aan de aanvraag. Dit masterplan bevat onder meer een bespreking van de mogelijke effecten.

In het arrest nr. RvVb-S-1819-0637 van 19 februari 2019 waarin de schorsing wordt bevolen van de bestreden beslissing werd het volgende overwogen:

"Zowel in de bestreden beslissing als in de procedurestukken van de partijen wordt tevens gewag gemaakt van een "screeningsnota", waardoor de indruk wordt gewekt dat er naast het "masterplan" nog een afzonderlijk document "screeningsnota" zou bestaan. Noch de stukken van het administratief dossier, noch de stukken die worden voorgelegd door de partijen, bevatten echter een document met titel "screeningsnota". De Raad gaat er in deze stand van de procedure dus van uit dat het masterplan de bedoelde screeningsnota is."

De eerste tussenkomende partij stelt in haar schriftelijke uiteenzetting, in reactie daarop, dat het aanvraagdossier wel degelijk een screeningsnota bevat, waarin, voor de mogelijke effecten inzake fauna en flora, wordt verwezen naar punt 7.1 van het masterplan. Deze screeningsnota wordt aanvullend toegevoegd als stuk nr. 9. In deze screeningsnota wordt voor de "effecten op voor de natuur waardevolle gebieden of volgens de biologische waarderingskaart waardevolle biotopen en/of faunistisch belangrijke gebieden" ingevuld: "zie bijlage 7.1 in het masterplan".

De verzoekende partij verwijst naar dit masterplan en stelt dat eruit blijkt dat er wel degelijk aanzienlijke milieueffecten zijn door het aangevraagde en dat er diverse milderende maateregelen in opgenomen zijn .

Onder punt "7" van het masterplan worden de mogelijke effecten besproken. Een eerste subtitel betreft de bespreking van "fauna en flora". Het punt "7.1.6" omvat de "mitigerende en compenserende maatregelen". De compenserende maatregelen worden als volgt afzonderlijk besproken onder punt "7.1.6.2":

7.1.6.2 Maatregelen voor het beheer of de inrichting van ecotopen

Voor de graslanden wordt volgende vastgesteld:

- direct verlies, als gevolg van de aanleg van de interne ontsluitingsinfrastructuur en de half verharde zones, van 125 are zeer waardevol, schraal grasland in zones 3a, 6 en 10 en 118 are waardevol grasland in zones 2 en 11;
- additioneel verlies aan kwaliteit van een oppervlakte van 80 are zeer waardevol, schraal grasland in zones 3a en 6 en 102 are waardevol grasland in zone 2 als gevolg van het gebruik van deze zones als tijdelijke parkeerplaats.

Ter compensatie van het direct verlies van zeer waardevol, schraal grasland (1,25 ha) en het kwaliteitsverlies voor een overige oppervlakte van 0,80 ha zeer waardevol, schraal grasland wordt voorgesteld om de ruimte tussen de aanplant met eiken en de rand van het Kluisbos te voorzien voor het gericht beheren van schrale graslandvegetaties. Het betreft een oppervlakte van 1,6 ha (zie Figuur 35).

Momenteel zijn hier lokaal reeds schrale elementen aanwezig bv. in zone 5a waar enige kwelinvloed aanwezig is en de vegetaties wijzen op overgangen tussen vochtig heischraal grasland, dottergrasland en natte ruigten met o.m. Tormentil, Wederik, Gewone engelwortel, Kale jonker en Moerasvergeet-mij-nietje. In heel deze zone is echter nog geen sprake van een gericht beheer.

Het gericht beheer dat in deze zone wordt voorgesteld zal er in bestaan om te werken met 1 maaibeurt tussen half juni en half augustus (naarmate de vegetatie verder verschraalt kan de maaibeurt opschuiven naar de 2de helft van september of de eerste helft van oktober).

[afbeelding]

Figuur 35: aanduiding van de zone die voorzien wordt voor compensatie van direct verlies en kwaliteitsverlies van schrale graslanden in de zones 3a, 6 en 10.

Met dit compensatievoorstel dient er rekening mee gehouden te worden dat de ecologische waarde van de grazige vegetaties t.h.v. de zones 3a, 6 en 10 niet volledig verloren zal gaan omdat:

- De ontsluiting van het terrein wordt aangepast zodat het vast rijden van voertuigen en het ontstaan van diepe sporen in de zones 3a, 6 en 10 kan worden vermeden;
- De frequentie van het gebruik van de bedoelde zone met eiken als tijdelijke parkeerplaats is gelimiteerd;
- Deze zones onbemest en herbiciden- en pesticidenvrij blijven.

Tot slot zal een oppervlakte van 2,20 ha waardevol grasland deels verloren gaan (half verharde zones en wegen) en deels onderhevig zijn aan verstoring door gebruik als parkeerzone. Vanuit de zorgplicht (artikel 16 Natuurdecreet) zal voor deze oppervlakte, 2,20 ha dus, een bebossing plaatsvinden op percelen van de eigenaar die gelegen zijn binnen de contouren van het Strategisch "Project Erembald tot Kravaalbos.

..."

Uit het voorgaande blijkt dat in het masterplan, dat door de aanvrager werd gevoegd bij de aanvraag, aanzienlijke milieueffecten voor fauna en flora worden vastgesteld, waarvoor compenserende maatregelen noodzakelijk zijn. Compenserende maatregelen strekken er niet toe, anders dan milderende maatregelen, om de aanzienlijke milieueffecten te voorkomen of te verminderen, maar beogen deze gevolgen nadien te compenseren.

Er valt derhalve niet in te zien hoe de verwerende partij ertoe komt te stellen dat er geen hinder verwacht wordt voor het milieu. Dit is in elk geval in tegenstelling met het masterplan waarin, zoals hiervoor vastgesteld, er aanzienlijke milieueffecten worden aangenomen. Er blijkt zelfs dat deze compenserende maatregelen in de bestreden beslissing worden opgenomen als voorwaarden, verwijzende naar het advies van het agentschap voor Natuur en Bos van 7 augustus 2013. Het is contradictoir om enerzijds te stellen dat er geen (aanzienlijke) milieueffecten zijn en anderzijds het noodzakelijk te achten compenserende maateregelen op te leggen als voorwaarde.

Het feit dat de verwerende partij in de bestreden beslissing de door de aanvrager voorgestelde compenserende maatregelen heeft vertaald in voorwaarden, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de aanvraag aanzienlijke milieueffecten tot gevolg heeft. Het gevolg van de vaststelling dat een aanvraag aanzienlijke milieueffecten tot gevolg heeft, is dat niet voldaan is aan de voorwaarde van artikel 4.7.26/1, §2, VCRO, hiervoor aangehaald, dat er geen milieueffectrapport over het project hoeft te worden opgesteld.

De argumentatie van de eerste tussenkomende partij dat de compenserende maatregelen slechts een beperkt verlies moeten remediëren en dat de verwerende partij kon rekening houden met de bosaanplant van 2,2 ha, doet geen afbreuk aan de vorige conclusie.

5. Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

VII. KOSTEN

1.

Overeenkomstig artikel 33 DBRC-decreet dienen de kosten van het beroep ten laste gelegd te worden van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt. Op grond van artikel 21, §7, zesde lid DBRC-decreet kan een tussenkomende partij niet worden gehouden tot de betaling van de rechtsplegingsvergoeding of die vergoeding genieten.

2.

De kosten van het beroep dienen ten laste gelegd te worden van de verwerende partij. Er kan niet worden ingegaan op het verzoek van de eerste tussenkomende partij tot het toekennen van een rechtsplegingsvergoeding.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv SOMERGEM is ontvankelijk.
- 2. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst en van de stad Aalst is ontvankelijk.
- 3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 12 juli 2018, waarbij aan de eerste tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het aanleggen van toegangswegen, verhardingen en het aanpassen van buitenpistes op de percelen gelegen te 9300 Aalst, Affligemdreef, met als kadastrale omschrijving 4de afdeling, sectie G, nr. 168G, 169E en 171E.
- 4. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van onder meer de verzoekende partij en dit binnen een termijn van 4 maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
- 5. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 300 euro ten laste van de verwerende partij.
- 6. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de eerste tussenkomende partij.
- 7. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 400 euro, ten laste van de tweede en derde tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare z	itting van 3 december 2019 door de vierde kamer
De toegevoegd griffier,	De voorzitter van de vierde kamer,

Chana GIELEN Nathalie DE CLERCQ